מותר א"ד אפי' כשהתליע מעוט' דכל חטה אסור כשהוא

במיעוט' כ"כ הכ"מ שם והרמב"ם פי' בע"א ע"שן,

ב) [לקמן פו. פו.], ג) מדות פ"ב מ"ה לחמו חא., ד) ל"ל

ונ"א בכל שנה וגי' ל"ק בשנה שניה, ל) ל"ל וגדל בכל שנה.

ל"ה. מ) ל"ל שמנו. ג) והוא

ליק, מ) ז"ל שמנן, 0) [חוא חרגום של טובעת, שנות כון, 0) ז"ע דבינוי רב מלקיה בר טובי כבר בעלו מנחות, נולד"ל מן היומים שמרע נייסן שהודעים, מ) ז"ל, במחלת שבט. ז"ק, ל) ישעיי כג, ק) נדף שד. ד"ה שומרין,

תורה אור השלם

ווי ויישלח יואב הקועה ויישלח יואב הקועה ויאמר אליה התאבלי גא ויאמר אליה התאבלי גא קסובר שמן הקיית באשה מר: שמואל ביד ב מר ברוף מבנים אשר אמר ברוף מבנים אשר יהי רצוי אחיו במבל בשמן הגלו.

דברים לג כד זש מִתְעַשֵּׁר וְאֵין כּל

גליון הש"ם

גמ' הקדישן מהו שילקה עליהם משום בע"מ. עיין יומא סג ע"ב תד"ה זריקת:

רבינו נרשום

ברייתא דקתני שונה: לא קשיא מתני׳ דקתני נרה שנה ראשונה ולא אמר

מתרושש והון רב:

מאה

בוז א מיי' פ"ז מהלכות אסורי מזכח הל' ד ופ"ז מהל' תמידין ומוספין הלכה

יז ב מיי׳ פ״ז מהלכות תמידין . ומוספין הלכה י: יח ג ד מיי' פ״ו מהל' איסורי ווג ד מיי פיין מהלי איסורי מובח הלכה יא ולמומרא: יש ה מיי שם הלי ג: ב ו ז מיי שם הלכה ב: בא ח מיי שם הלכה ב: בב ט מיי שם הלי ג: בב ט מיי׳ שם פ״ז הנכה ב: בג י כ ל מיי׳ שם פ״ז הלכה יד:

מוסף רש"י

שמושך שמן כמעיין. שיהיו זיתים מרובים בחלקו (בראשית מט.כ).

שימה מקובצת

ם מאי הוי עלה. [פי' משום [6 דהנך שנויי] דשנינן שנו רחיקא [נינהו] [לכן שואל] מאי הוי עלה האי בעיין [אי אמרי׳] דבעבודה לא בעי חורש ובשניה בשעת זריעה] י. רבא הך בעיא גבי עצים כיון . דמספקא בחדא ה״ה (באידן . ואם יש לפשוטז בחדא ה״ה ואם יש לפשוט] בחדה ח״ה באידך וצ״ני ון ולא ממה שודעי זן מבידע וגפקינין: מן אחת. נצטרכו להן אנשי לדקי אלשמן מינו: מן פלוני הלך לביתו ולא מצאו אמרו לו הרי הוא בשדה הלך ומצאו: ין לו הן: יש) מסקל. השליך האבנים מן הדרך המשליך האבנים מן הדרך הרגמ"ה: יכן אני ששחקו בי היהודים: יג) זהב. ס״א שמן: יד) ואני אבוא עמך: טו) לי יון הוא אברא עהך: מון לי תקלסוני: מון הזבלים כוי החניא אין מביאין אופקינין: יו) קתני ובשניה: יון עבודה קודם: יו) קתני בשניה: שונה וחיבות לא חודש ולא ליש: כ) עלה ת"ש דתניא: האונה וחיבות המים האונה וחיבות המים האונה וחיבות המים אונה חציה וכו חציה השונה וחיבות שורב שמור שורב שמור שורב שמור שורב שמורם שלי השונה וחיבות שורב שמורם שורם שמורם בשנה לי השונה שורב שמורם שורם שמורם שמורם בשנה לי הוניה וה היוצה שורב שמורם שורם שמורם שמורם בשנה לי הוניה וה היוצה שורב שמורם שורם שמורם ראשונה: ככן שנה ושנה: כגן כולה בכל שנה ותיבות שלישית נמחק: . **כד**ו גדל כשיעור ותיבת בשנה

ובריימה קמני שונה: כא לא קשיא. מתניתין דקתני נרה שנה ראשונה ולא או ופרי שאין פסולים אלא בסתליע רוב כל מטה וסטה בסתליע רוב ביינו אורב ביינו שונה וווכעה היינו משום שלא אור מתני משום שלא אור מתני משום שלא אורב ביינו ביינו ביינו ביינו שונה וווכעה היינו משום שלא אורב ביינו ביינו ביינו שונה וווכעה היינו משום שלא אורב ביינו ביינו שונה וווכעה היינו משום שלא אורב ביינו ב ובסיון תאומים וכן הסדר נמצא באדר מזל דגים מתחיל לעלות שעות טלה מתחיל לעלות ולסוף ארבע גמר בבוקר ולסוף שתי עלייתו ושור עולה לסוף שש גמר שור

ומתחיל תאומים ולסוף שמונה גמר

תאומים ומתחיל סרטן נמצא ראש טלה באמלע הרקיע שהרי עברו שש שעות משהתחיל לעלות ובשש שעות ראשו מגיע לאמלע הרקיע שהרי מתחלת עליית המזל עד תחלת שיקועו י"ב שעות נמלא שמשעה שמתחיל לעלות עד ו' שעות מגיע לאמצע הרקיע ולסוף ח' שעות משעלה הוי זנבו באמלע הרקיע נמלא זנב טלה באדר בסוף שעה עשירית באמצע הרקיע ומשני החם הא בחרפי הא באפלי ופירש שם בקונט׳ בחרפי חטין ושיפון המרעים בתחלת החורף באפלי שעורים וקטניות המרעים באדר ומיהו קשיא לפירוש ההונטרם דבי׳ שעות ביום אין כוכבים נראין ומזל כימה נראה ועוד וכי דרך פועלים לנחת ממלחכתם בעשרה שעות הא אמרינן בריש הפועלים (ב"מ דף פג:) דפועל בכניסתו לביתו משלו דהיינו בלילה על כן נראה דהיינו בשבט שמזל דלי מתחיל לעלות בבהר ונמצא דקיימא כימה ארישייהו בסוף סיום: בעי רבא הקרישו מהו שילקה. שמא יש שום לריכותא הא דאזיל ומיבעיא ליה אכל חד וחד ונראה דבעיא דעלים אליבא דרבי לעיל בהקומץ רבה (דף כ:) דעלים קרבן גמור, הוא ושייך בהן לא מקריבו: הלך דצור. אין זה ⁶⁾ לור המעטירה ^{בח]} אלא לור אחרת שהיתה בארץ ישראל: עוזק. יש מפרשים כמו (ישעיה ה) ויעזקהו עושה גדר סביב זיתיו ולא יתכן דהא תניא עווק תחת זיתיו ובערוך פירש חופר ומשליך אבנים כדפרישית בריש פירקין ש:

ברייתא קתני שונה הא לא קשיא כאן בעבודה כאן בשאינה עבודה 16 מאי הוי עלה תא שמע דתניא יניר חציה וזורע חציה ניר חציה וזורע חציה אמר רבי יוחנן יאין מביאין את העומר אלא מן השדות המודרמות שבארץ ישראל שבהן חמה זורחת ומהן חמה כן שוקעת תניא כן נמי הכי אבא שאול אומר עומר היה בא מבקעת בית מקלה יו כבת ג' סאין היתה ושדה מודרמת היתה ובה חמה זורחת וממנה חמה שוקעת ניר חציה וזורע חציה ניר חציה וזורע חציה רב חלקיה בר מובי הוה ליה קרנא דארעא ניר חציה וורע חציה ניר חציה וורע חציה ועבדה על חד תרי ומזבין להו לחימי לסמידא: ואם התליעה פסולה: תנו רבנן יסולת שהתליעה רובה פסולה וחיטין שהתליעו רובן פסולות בעי רבי ירמיה שברוב חמה או ברוב םאה יתיקו: בעי יורבא יהקדישן מהו שילקה עליהן משום בעל מום כיון דפסיל כבעל מום דמי או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה התיקו: תנן התם יכל עץ ישנמצא בו תולעת פסול לגבי מזבח אמר שמואל לא שנו אלא לח יאבל יבש גוררו וכשר יו בעי רבא הקדישו מהו שילקה עליו משום בעל מום כיון דפסול כבעל מום דמי או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה "תיקו: מתני" "תקוע אלפא לשמן אבא שאול אומר שניה לה רגב בעבר הירדן כל הארצות היו כשרות אלא מיכן היו מביאין אין מביאין לא מבית הזבלים ולא מבית השלחים ולא יו מן מה שנזרע ביניהם ואם הביא כשר אין מביאין יו ספאנפקטן ואם הביא כשר לאין מביאין מן הגרגרין שנשרו במים ולא מן הכבשים ולא מן השלוקים

ואם הביא פסול: גמ' יוישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה מאי שנא תקועה אמר רבי יוחנן מתוך שרגילין בשמן זית חכמה מצויה בהן: תנו רבגן ²ומובל בשמן רגלו זה חלקו של אשר שמושך שמן כמעין אמרו פעם א' וצרכו להן אנשי לודקיא בשמן מינו להן פולמוסטום אחד אמרו לו לך והבא לנו שמן במאה ריבוא הלך לירושלים אמרו לו לך לצור הלך לצור אמרו לו לך לגוש חלב הלך לגוש חלב אמרו לו לך אצל פלוני ₪ לשרה יהלז ומצאו שהיה עוזק תחת זיתיו אמר לו יש לך שמן במאה ריבוא שאני צריך אמר לו יו המתן לי עד שאסיים מלאכתי המתין עד שסיים מלאכתו לאחר שסיים מלאכתו הפשיל כליו לאחוריו והיה ים מסקל ובא בדרך אמר לו יש לך שמן במאה ריבוא כמדומה אני ים ששחוק שחקו בי היהודים כיון שהגיע לעירו הוציאה לו שפחתו קומקמום של חמין ורחץ בו ידיו ורגליו הוציאה לו ספל של יש זהב מליאה שמן ומבל בו ידיו ורגליו לקיים מה שנאמר ומובל בשמן רגלו לאחר שאכלו ושתו מדד לו שמן במאה ריבוא אמר לו כלום אתה צריך ליותר אמר לו הן אלא שאין לי דמים אמר לו אם אתה רוצה ליקח קח ואני ייז אלך עמך ואמול דמיו מדד לו שמן בשמונה עשר ריבוא אמרו לא הניח אותו האיש לא סום ולא פרד ולא גמל ולא חמור בארץ ישראל שלא שכרו כיון שהגיע לעירו יצאו אנשי עירו לקלסו אמר להם לא לי ייו קלסוני

אלא לזה שבא עמי שמדד לי שמן במאה ריבוא והרי נושה בי בשמונה עשרה ריבוא לקיים מה שנאמר ביש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב: אין מביאין לא מבית הזבלים ייו: והתניא אין מביאין אנפקטן

נדמה לו לאותו פולמוסטוס שהוא עני: **קומקוס.** יורה קטנה: **מסטשר**. מראה עלמו כעשיר ואין לו כלום: **מסרושש.** מראה עלמו כרש כגון זה שהיה מסקל וחופר מחת זימיו[:]

היתה עבודה ל) קודם שנה ראשונה אבל מתני׳ אם ש) [לא] היתה עבודה לא ידענא אם חורש ושונה בשניה אם לא דהא לא קתני יש לא חורש ולא שונה ומאי הוי עלה ב!: ניר חלים ווורע חליה. כגון

בא] שנרה כולה י) בשנה ראשונה וזרע חליה ובשניה ניר חליה חורע חליה מה שנר בשנה ראשונה ובשנה שלישית זורע מה שנר בשניה ונר מה שזורע בשניה וכן יעשה מכאן ואילך ברל שנה כבן נה חזיה חורנו חזיה וחחשונו מינה דבשניה זורעה בלא נרה והאי דאין . זורעה כולה בג] (בשנה שלישית) <) היינו לפי שאין כח בקרקע להיזרע כולה בכל שנה: כמין שלשה סאין היסה. ל) גדל בד] בשנה כשיעור שלריך לקלור ללורך העומר: קרנה דארעא. חתיכת שדה: בעי רבי ירמיה. הא דקתני חיטין שהתליעו רובן פסולין: ברוב חטה. שאינה פסולה עד שיתליע רוב הקדישן. ללורך מנחות: מהו שילקה עליהן משום. מקדיש בעל מום להכי אמר רבי במסכת תמורה (דף ו:) מהמקדים בעלי מומין בה] לוקה: לח. לפי שלח אינו יכול לגרר ממנו מה נה. נפי שננו ניים יכול פגלי לונגו לענים שהתליעו כמו היבש: הקדיש. לענים שהתליעו: בורגר' ולא בין מן מה שנורע ביניהם. מו הזיתים שנזרעו זרעים ביניהם לפי שהורעים מכחישים לאילנות: בין אנפקטן. מה שלה נתבשל יפה: הין מביחין מן הגרגרין. של זימים שנפלו ונשרו במים ושהו בהם הרבה או שנכבשו או שנשלקו לפי שאיו שומנס יפה יפה. עניו אחר מו הגרגרים שנשרו אין מביאין מאותן זימים שאין מוליאין שמנה מ) אלא א"כ נשרו במים או שלריך לשולקן או לכובשן קודם שיוליאו שומכן: גבל' פולמוסטוס. שליח עובד כוכבים: לור. הוא שכונת עיירות שבארן שראל: עווק. שחופר סביב הזית כעין טבעת כמו עיזקתא (): הפשיל כליו לאחוריו. כמו שכיר עני: והיה מסקל. השליך האבנים מן הפרדס: לקלסו. לשבחו על שקנה להם כל כך: יש ממעשר ואין כל. שנוהג בעלמו כעשיר ואין לו כלום: מתרושש. ויש נוהג כעני וים לו הון רב כגון זה שהיה עשיר גדול

והוא עושה עבודת שדהו בעלמו כמו עני: רש"י כת"י

ובמתניתין [נרה בשניה אינו] מזכיר: **בעבודה.** [שנרה] אחת בשנה [ראשונה] וברייתא [באינה] עבודה [שלא נרה שנה] ראשונה: ובמי הוי עלה. דבעיא [אס] הני שנויי מאי הוי עלה. דבעיא [אס] הני שנויי [שנויי] נינהו: ח"ש. [דלא נרה] אלא בשנה [ראשונה]: נר חליה. חליה דשנה וכחשותה מורשה כולה חורכע חליה [חנמית]

חליה ניר וכן [בשנה שניה] חורכע חליה (חנמית]

חליה ניר וכן [בשנה שניה] חורכע חליה [חנמית]

משמקד. [עודע] משמקד והחלי [שורע]

משמקד. [עודע] האין נרה אלא פעם אחת

אדם [אורע] דאין נרה אלא פעם אחת

אדם [אורע] דאין ורעה בלה מאחת שאין דרך בני

מפני שממישים את השדות לכך וורעה

מיפה. השדה: פרוא דאיע. (אלא) בקרן ווית

למלאים ומרבים פירות בכל שנה: שלש מאין

בדרותה (ש) שאינו [בנתלא]: ברוב משב. [שרוב]

ברוב הסאה מחליע פסולה: או ברוב מאה. [אסוב]

רוב הסאה מחלועת אפינו יש שם חינעים

חינין המחלעות: מחו שליקה עלים משום

חינין המחלעות: מחו שליקה עלים משום [ראשונה] חורשה כולה וזורע חליה [ומניח] רוב הסחה מחוצעת חפינו יש שם חינוים [שלתים] כלח מולעת: הקיישן, לחוק מינוין המחלעות: מהו שילקה עליהם משום חינוין המחלעות: מהו שילקה עליהם משום בעל מוח. דקיייל בפייק המחורה זו: המקדיש בעל מוח מומר למחקה מורב במחשה לחירן. למ. אם החליע אין לו חקרה עוד דלח אי מביק וכשלמון) למ. אם החלע: במרב" מביק וכשלמון במלחון במלחום במלחום במלחום במלחון במלחום במ [הובלים]. הן מאוסים: ולא ממה שנורע יניהם שהזרעים ש) מכחישים את הזיתים ואין השתן מעולה: **אנפקינין**. מפרש בגמרא [פו.]: שנשרו במים. (שהיו המים) [שהמים] מקלקלין את השתן: לבל חכמה מלויה כהם. שמן זית מפקח את הלב: פולמוסטום. עובד כוכבים ממונה: פמאה ריבוא. מנים: לגוש חלב. שם מקום ובחלקו של אשר: עווק. אומו יהודי היה חופר ועודר מחמ זימיו: מסקל. מפנה אבנים מן השדה. וממוך כך

קודם שנה ראשונה אבל מתני׳ אם ^{ל)} לא היתה עבודה ולא קצינן אם חוזר ושונה ואם לאו דלא קתני בה שונה מאי הוי עלה: ת״ש דתניא נר חציה וזורע חציה וזורע חציה ותפשוט מינה דבשניה זורע בלא נרה דזורע מה שלא נר. ואם נפשך אדם לומר [אמאי אינו] זורעה כולה בשנה שניה היינו טעמא לפי שניה היינו טעמא לפי שאין כח בארץ לוורעה שאין כח בארץ לוורעה בכל שנה כולה משום הכי גר חציה ווורע חציה: לא שנו אלא לח. שנבלע אירסו: ולא מן הזיתים שנורע שנורע שביניהן. מן הזיתים שנורע הכרנונה מכחונים ביניהן שהזרעים מכחישן: אין מביאין אינפקינון. שלא נתבשל יפה: פולמוטוס. ממונה אחד: במאה רבוא. מנה: עוזק, חופר: היה מסקל. משליך האבנים שמצא בדרך:

ל) נראה דל"ל אבל מתני דמיירי בהיתה עבודה לא ידעינן אם חוזר וכו' וכן ל"ל ברש"י.